

Т. Б. Твердушка,

старший викладач кафедри управління персоналом та економіки праці,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОМПАНІЇ

Останній час спостерігається тенденція спаду інноваційної активності вітчизняних промислових компаній, тому слід звернути увагу, зокрема, на необхідність створення умов для розвитку інтелектуального капіталу у якості основи активізації інноваційної діяльності підприємств та формування інноваційної економіки.

Специфіка прояву інноваційної активності персоналу зосереджує увагу на тому, що підприємствам потрібно не тільки залучати кваліфікованих працівників із творчими здібностями, розвитим інтелектуальним потенціалом, а й постійно турбуватись про інвестування у розвиток їх інтелектуального капіталу.

Інтелектуальний потенціал персоналу можна розглядати як основу для визначення інноваційного потенціалу підприємства разом із фізичним і фінансовим капіталом, які у сукупності створюють унікальні можливості ведення інноваційної діяльності для кожного конкретного підприємства. З огляду на це відмінності понять «інтелектуальні ресурси» та «інноваційні ресурси» полягають у наступному. Інтелектуальні ресурси підприємства включають інтелектуальний капітал, інтелектуальну працю та інтелектуальні продукти, які у свою чергу також можуть бути використані як засоби виробництва, оскільки вони є результатом інтелектуальної праці. А інноваційні ресурси включають перелік фізичних і фінансових активів, інтелектуальних ресурсів підприємства та інноваційні продукти, які можуть виступати як засоби виробництва і сприяють інноваційній діяльності [1].

Складові інтелектуального капіталу перебувають у взаємозв'язку і певному підпорядкуванні. Існує об'єднувальна ланка всіх складових — організаційно-економічний механізм формування конкурентних переваг підприємства на підставі взаємодії цих складових. Таку взаємодію можна представити у такій послідовності: знання, навички, уміння персоналу, які втілюються, з одного боку, в нові товари і послуги, а з іншого — в організацій-

но-інноваційні процеси: внутрішньокорпоративні інформаційні системи, прогресивні організаційні структури, корпоративну культуру, нові товарні знаки, бренди, патентну діяльність установи; своєю чергою, це створює підґрунтя для розвитку, поглиблення взаємовідносин із клієнтами і партнерами, покращує імідж компанії; взаємодія з клієнтами і партнерами, розширення ділової активності сприяє розвитку компетенцій персоналу, отже, зростанню людського капіталу.

Визначається інноваційний потенціал підприємства як характеристика щільності потоку нововведень, ефективності корпоративних НДДКР, швидкості виходу нововведень на ринки, рівня технологічного лідерства (або можливості наслідування за галузевим або продуктовим лідером), що обумовлює «синергію» інноваційної діяльності різних структурних підрозділів.

Також, існує й інша думка відносно визначення інноваційного потенціалу як загального потенціалу організації, складовими елементами якого є виробничо-технологічна, науково-технічна, фінансово-економічна, кадрова, організаційно-управлінська служби з їх потенціалами [2].

Однією із задач оцінки інноваційного потенціалу є виділення інноваційної складової за кожним компонентом загального потенціалу підприємства та розглядає структуру інноваційного потенціалу підприємства та етапи його оцінки, які подані на рис. 1.

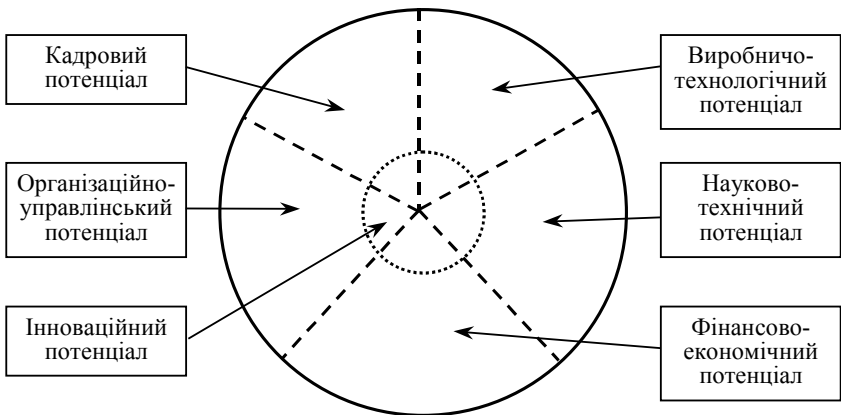

Рис. 1. Загальний потенціал організації

Відповідно, інноваційний потенціал персоналу (ІПП) слід визначати як здатність до сприйняття нової інформації, збагачення

своїх професійних знань, продукування та презентації нових конкурентоспроможних ідей, знаходження рішень нестандартних задач і нових методів рішення стандартних задач [2].

Тенденція інноваційного розвитку виражається через сприйняття ролі інновацій у сучасному світі та збільшення інноваційної складової у структурі бізнес-процесів. Більша частина працівників великих промислових підприємств зайняті в інжинірингу, розробках і дослідженнях, пошукових та аналітичних роботах у сфері маркетингу, нових технологій, організаційних змінах.

Виходячи з цього, в умовах необхідності створення економіки інноваційного типу як одного з пріоритетних напрямків розвитку держави, розвиток інтелектуального капіталу повинен бути націлений на створення інноваційного потенціалу промислового підприємства як середі, де саме народжуються інновації та створюються необхідні умови для їх успішної комерціалізації, дифузії та ефективного використання.

Список літератури:

1. Федулова І. В. Інноваційний потенціал підприємства [Текст] : монографія / Федулова І. В., Кундєєва Г. О. ; Нац. ун-т харч. технологій. — К. : [Медінформ], 2010. — 346 с.
2. Нургалієва Ш.М. Проблемы оценки инновационного потенциала предприятия / Ш.М. Нургалієва // Вопр. соврем. науки и практики. Ун-т им. В.И. Вернадского. — 2008. — Т. 1, № 1 (11). — С. 238—243.

УДК 336.01

О. М. Тимченко,

д.е.н., доцент, професор кафедри фінансів,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ У СЕКТОРІ ЗАГАЛЬНОГО ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Важливим чинником інноваційного розвитку є впровадження фінансових інновацій. Адже пошук нових форм і методів фінансування, удосконалення фінансових інструментів і важелів спри-